

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Tos/109/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0021010477
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:0021010477.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého, sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Daniely Mitterpákovovej v trestnej veci proti odsúdenému T. B. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3Nt/8/2021 zo dňa 14. 10. 2021, na neverejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 29. novembra 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného T. B..

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce uznesením sp. zn. 3Nt/8/2021 zo dňa 14. 10. 2021 podľa § 402 ods. 2 Tr. por. z dôvodov § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh na povolenie obnovy konania odsúdeného T. B.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil sťažnosť odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom dňa 14. 10. 2021. V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že trvá na podanom návrhu na obnovu konania v celom rozsahu. Opätovne zdôraznil, že skutok, za ktorý bol odsúdený nespáchal a v pôvodnom konaní sa ani nevedel náležite obhajovať, nakoľko je negramotný. V návrhu na obnovu konania poukázal na to, že je toho názoru, že uvedený skutok spáchal L. Q., ktorý spáchal skutok, za ktorý je odsúdený on. Aj keď súd vo svojom uznesení poukázal na skutočnosť, že pri obnovách konania, o ktoré v minulosti žiadal nikdy nepredložil žiaden nový dôkaz, je toho názoru, že okolnosti spätvzatia návrhov na povolenie obnovy konania vysvetlil na verejnom zasadnutí súdu, ozrejmil a teda, že bol vydieraný L. Q. k takémuto úkonu. Má zato, že súd by mal na túto skutočnosť prihliadať. Na verejnom zasadnutí navrhoval vykonať nové dôkazy, ktoré jeho vinu vyvracajú a ktoré súd svojim uznesením odmietol vykonať. Poukázal na svedka L. F., ktorý bol očitým svedkom trestného činu, za ktorý je odsúdený a ktorý svojim svedectvom dokáže vyvrátiť jeho vinu. Súd vo svojom uznesení uvádza, že sa mu skutočnosť, že by vyššie uvedený svedok mal vykonávať trest odňatia slobody v rovnakom ústave na výkon odňatia slobody ako on, javí ako krajne nepravdepodobná. Argumentácia súdu, že vypočutie nového navrhnutého svedka (L. F.) by prichádzala do úvahy až vtedy, ak by tento svedok sám alebo prostredníctvom odsúdeného adresoval podrobné vyhlásenie o skutočnostiach, týkajúcich sa predmetného skutku neobstojí, nakoľko v tomto prípade sa jedná jednoznačne o skutočnosti, resp. nové dôkazy, ktoré teraz vyšli najavo a ktoré súdu skôr neboli známe (§ 394 ods. 1 Tr. por.). Len po podrobnej výpovedi uvedeného svedka na súde môže súd kvalifikovane zvoliť ďalší postup, resp. rozhodnúť. Podľa jeho názoru nepravdepodobné nie je nemožné a tento svedok dokáže vyvrátiť jeho vinu, nakoľko dokáže identifikovať páchatela trestného činu, za ktorý je odsúdený.

Vzhľadom k uvedenému navrhol, aby podľa § 194 ods. 1 Tr. por. krajský súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol, pričom v novom konaní navrhol predvolať a vypočuť L. Q. a taktiež predviesť a vypočuť odsúdeného L. F..

Na podklade takto podanej sťažnosti krajský súd ako nadriadený orgán podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým môže sťažovateľ podať sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Krajský súd vzhľadom na takto zistené skutočnosti sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu, ktoré je vecne správne a zákonné. Poukazuje pritom na jednoznačné odôvodnenie napadnutého uznesenia a konštatuje, že rovnako ako okresný súd nezistil v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Nadriadený súd zastáva rovnaký názor ako súd prvého stupňa, pokiaľ ide o nového svedka L. F., nakoľko je skutočne len veľmi málo pravdepodobné, aby po tak dlhom čase od spáchania skutku, sa celkom náhodne objavil očitý svedok daného skutku, ktorý navyše je v súčasnej dobe schopný opoznať skutočného páchatel'a tohto skutku. Odsúdený zdôrazňuje tú skutočnosť, že daný svedok konkrétne jeho neopoznal ako páchatel'a tohto skutku. Uvedená skutočnosť rozhodne nemôže spochybňovať vinu odsúdeného a nemožno z nej vyvodzovať žiadny relevantný záver o nevine odsúdeného. Je totiž celkom prirodzené, že svedkovia aj po uplynutí podstatne kratšieho času od skutku, majú problém reálne opoznať páchatel'a trestného činu a nie to ešte po tak dlhom čase, ako to je v danom prípade.

Vzhľadom na vyhlásenie odsúdeného o vine za daný skutok, dôvody a množstvo predchádzajúcich neúspešných konaní o návrhoch odsúdeného na povolenie obnovy konania, ako aj neúspešné uplatnenia jeho práv v rámci dovolacieho konania dospel nadriadený súd k záveru, že na to, aby súd za daných okolností vypočúval novonavrnutých svedkov, sa žiada predložiť súdu skutočne niečo viac, ako len samotné označenie svedka s tvrdením, že tento svedok údajne videl skutok a neopoznal ako jeho páchatel'a odsúdeného.

V opačnom prípade by sa konanie o povolení obnovy konania zvrhlo na nekonečné vypočúvanie množstva tzv. nových údajných svedkov, ktorých odsúdení budú náhodne označovať za svedkov a to bez toho, aby hodnoverným spôsobom preukazovali, že navrhnutý svedok je reálne schopný aj uviesť nejaké nové skutočnosti k vine odsúdeného. Celkom inak by sa nazeralo na návrh odsúdeného na vypočutie takéhoto nového svedka, ak by odsúdený zabezpečil alebo sám takýto svedok poskytol súdu vlastné vyhlásenie alebo nejaké vyjadrenie k skutočnostiam, ktoré uvádza odsúdený vo svojom návrhu, aby tak mal súd možnosť posúdiť potrebu a opodstatnenosť výsluchu tohto svedka a v neposlednom rade je žiaduce, aby odsúdený označil a identifikoval daného svedka tak, aby súd v prípade, že by sa rozhodol vypočuť daného svedka, vedel danú osobu predvolať a neplnil funkciu vyhľadávacieho orgánu v službách odsúdeného.

K jednotlivým sťažnostným námietkam odsúdeného nadriadený súd uvádza, že ich preskúmal, vyhodnotil a dospel k záveru, že nie sú opodstatnené a nedokážu spochybniť správnosť skutkových zistení a právnych úvah okresného súdu a v konečnom dôsledku ani zákonnosť a vecnú správnosť napadnutého uznesenia.

Pokiaľ odsúdený namieta, že v pôvodnom konaní sa nevedel náležite obhajovať, nakoľko je negramotný, ide vo svojej podstate o námietku právnu, ktorú možno uplatniť len v dovolacom konaní a nie v konaní o povolení obnovy konania, ktoré je zamerané na odstraňovanie skutkových pochybení.

Odsúdený vyslovil názor, že skutok, za ktorý je právoplatne odsúdený spáchal L. Q., pričom predchádzajúce návrhy na obnovu konania vzal späť, pretože bol vydieraný menovaným. Pokiaľ skutočne bol odsúdený vydieraný zo strany danej osoby, je potrebné daný skutok vyšetriť a nič nebráni odsúdenému, aby podal na menovanú osobu trestné oznámenie.

Nemožno ďalej súhlasiť s tvrdením, že odsúdený tým, že poukázal na svedka L. F. uviedol nový dôkaz, ktorý vyvracia jeho vinu a ktorý súd odmietol vykonať, pričom len po podrobnom výsluchu daného svedka môže súd rozhodnúť, či je daný dôvod na povolenie obnovy konania. Ide o subjektívne a ničím nepodporené tvrdenie odsúdeného, že svedok vie o skutočnostiach svedčiacich o jeho nevine. Takéto označovanie nových dôkazov, po tak dlhej dobe od spáchania skutku, ku ktorému odsúdený navyše urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 Tr. por., o ktorých sa odsúdený dozvie spôsobom, aký to prezentoval okresnému súdu, treba veľmi citlivo a kriticky hodnotiť, pokiaľ ide o ich dôveryhodnosť a presvedčivosť a to ešte predtým, než by došlo k samotnému výsluchu takejto osoby. Nie je zmyslom konania a povolení obnovy konania bezhlavo a mechanicky vypočúvať všetky osoby, ktoré by, podľa subjektívneho pohľadu odsúdeného mohli spochybniť jeho vinu, bez predloženia nejakej relevantnej skutočnosti potvrdzujúcej dané tvrdenie odsúdeného.

Nadriadený súd súhlasí s obhajobou v tom, že objavenie sa daného svedka, hodnotené okresným súdom ako nepravdepodobné, skutočne nemusí znamenať nemožné, avšak realnosť takýchto prípadov je potrebné o to viac preukázať. Teda ide síce o nový dôkaz, ktorý nebol známy v pôvodnom konaní, avšak vzhľadom k okolnostiam, za akých sa o tomto svedkovi dozvedel odsúdený, existujú dôvodné pochybnosti, že by tento dôkaz bol do tej miery autentický a preukazoval také podstatné skutočnosti, že by tento dôkaz sám o sebe, alebo v spojení s už známymi dôkazmi odôvodnil iné rozhodnutie o vine.

Argumentáciu odsúdeného, ktorá tvorí obsah ním podanej sťažnosti vyhodnotil nadriadený súd v celom jej rozsahu ako nepresvedčivú a neopodstatnenú, ktorá neobsahuje žiadne také skutočnosti alebo tvrdenia, ktoré by spochybnili správnosť a zákonnosť napadnutého rozhodnutia okresného súdu. Teda vecná podstata preskúmanej sťažnosti v ničom nespochybnila skutkový stav a právnu argumentáciu súdu prvého stupňa a preto ju ako nedôvodnú sťažnostný súd zamietol.

Z uvedených dôvodov rozhodol sťažnostný súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.